

милостивый Бѳгъ долго время да глѣда и да терпи плачь и слѣзы наша. Чѣда моѣ! въ всѣкой и наймалой нѣждѣ вѣшей — и когда нещю согрѣшите — всегда къ Благоутрѣбномѣ Бѳгѣ привѣгнувайте!

22. ИСКУШЕНІЕ ЯВРАЙМОВО.

Колико растѣше Ісаакъ, толико по много съ Боговозлюбостію и покѳрностію своєю ѳвсѣлаваше Родители своѣ. — Вднѣждѣ нѳщію рече Бѳгъ Явраамѣ; Яврааме! Яврааме! вземѣ любѣзнаго Сѣна — Вдинорѳднаго твоего Ісаака, иди съ нимъ на планинѣ, и принеси мѣ го на жѣртвѣ. Вѣсма рано стѣна послѣшный Явраамъ, приуготѳви все Оновѣ, коѣ ѣ нѣждно за жертвоприношеніе, натовѣри на своего скотѣ, поведѣ съ собою двѣ Слѣга и Сѣна си Ісаака, и стѣгна трѣтѣй дѣнь пѣтешѣствованіѣ на поднѳжѣ горы. Стѣните въ тѣва, рече Слѣгамъ, пѣстѣте скотѣ, нека пасѣ, ѣзъ ще ѣдемъ, съ Дѣтѣтемъ на планинѣ, да съ Бѳгѣ помѳлимъ. Взѣ дрѣва, положи на рамена Ісаакова, ѣ той взѣ Огнило и нѳжъ, и тѣко Отидоха Двоица Они на планинѣ. Ісаакъ, Отивѣши съ Стѣемъ, запѣта го: Стѣче! каквѣ ѣ товѣ? мѣ нѳсиме Огнило, дрѣва и нѳжъ, но гдѣ ни ѣ ѣгне за жѣртвѣ. Явраамъ мѣ Отговѳри: Любѣзныи Сѣ-